

Pakolaisnuorten tarinat

Liite 1

Tarina A, poika, 19 vuotta

Lähdimme entisestä kotimaasta perheeni kanssa, kun olin 14 vuotta, melkein 15. Tulimme Suomeen kahden muun maan kautta, ja matka kesti kolme viikkoa. Suomessa oli aivan erilaista, kuin vanhassa kotimaassa, jossa on ollut pitkään sotia ja taisteluja eri ryhmien kanssa.

Muistan ensimmäisen koulupäiväni Suomessa tosi hyvin. Sellaiset hetket ovat elämän tärkeimpiä asioita, joten ne eivät unohdu helpolla, ehkä eivät koskaan. Minua jännitti aika paljon, mutta olin myös innoissani. Eniten jännitti se, kun en osannut suomen kieltä. Onneksi koulussa oli joitakin samaa kieltä puhuvia oppilaita.

Ensimmäinen ihminen, joka teki minulle jotain kivaa koulussa, oli yksi minun luokkakaverini. Hän otti minut seuraansa ja kävelimme yhdessä. Vietimme vain aikaa yhdessä. Minä menin oikeastaan hänen luokseen, sillä hän näytti jotenkin surulliselta ja masentuneelta.

Tarina B, tyttö, 17 vuotta

Tulin Suomeen 13-vuotiaana. Isä oli tullut aiemmin ja osasi jo suomen kieltä ja osasi auttaa uuden elämän alkuun, kun tulimme äidin ja sisarusteni kanssa.

Joskus toiset nuoret ovat haukkuneet minua ja kavereita. On sanottu vaikka terroristiksi. Se tuntuu aika pahalta, kun meidän perhe on tullut pakoon just sellaista ja haluaa vain elää rauhassa, ja omassa kotimaassa ei sitä voitu tehdä, kun isä oli si tapettu. En tarvitse sääliä tai mitään, mutta jos joku sanoisi haukkumista vastaan, tykkäisin siitä ihmisestä kyllä tosi paljon.

Ensimmäisenä koulupäivänä menimme äidin ja isän kanssa kouluun yhdessä. Minua jännitti tosi paljon. Eniten jännitti se, että koulussa tytöt ja pojat olivat yhdessä. En osannut kuin ihan vähän suomea ja pelotti myös, miten pärjään opinnoissa ja miten voin saada kavereita. Helpointa oli tutustua oppilaisiin, jotka olivat itsekin tulleet jostain muusta maasta. Joidenkin kanssa puhuin jonkun verran samaa kieltä ja se helpotti vähän. Minun opettajani on ollut tosi ihana. Hänet muistan koko loppuelämäni. Hän on auttanut minua kaikessa, missä olen tarvinnut apua. Minusta on tuntunut, että hän on ollut kiinnostunut siitä, mitä minulle kuuluu.